

# Kahir Kurşunları

– M.Nihat Malkoç · 23 Haziran 2009

Kays'tım, Mecnûn eyledi yüreğimin sahibi  
Hiç tanımazmış gibi uzaktan bakıp gitti.  
Göz kırpmadan bağladı darağacına ipi  
Büyüttüğü sevdanın pimini çekip gitti

Mevsimlerden sonbahar, vakit bir akşamüstü  
Karanlıklara inat şafağı söküp gitti  
Mâziye sünger çekip hatıralara küstü  
Beyaz gül bahçesine kaktüsler dikip gitti

Bilinmeze yol alıp açılırken her gemi  
Gönül limanlarını nefretle yıkıp gitti  
Büyüyüp korlaşıırken yüreğimin matemi  
Bana dudaklarını, gülerek, büküp gitti

İlhama pusu kurdu, yarım kaldı şarkımız  
Sözümü boğazıma bir güzel tıkıp gitti  
Kanatları kırılmış kuşlardan yok farkımız  
Evvelki duyguları başıma kakıp gitti

Rüya gibi, gözümden gitmez o gül endamı  
Nazlı bir ceylan gibi önümden sekip gitti  
Değişmezdim Ferhat'la büyüttüğüm sevdamı  
Mâziyi hatırlayıp gözyaşı döküp gitti

Sermayemi yükledim gayri ecel atına  
Zehirli akrep gibi ruhumu sokup gitti  
Kıymet vermem dünyanın fâni saltanatına  
Kahir kurşunlarını bağrıma sıkıp gitti

Gamzeler belirirdi yanağında gülünce  
Tuna nehri misali kalbime akıp gitti.  
Kurtlara yem olacak güzelliğin ölünce  
Meydan okudu aşka, şimşekler çakıp gitti

Tükendi umut faslı, sakınmadı sözünü  
Fitne tohumlarını gönlüme ekip gitti  
Düşürdü can evime intizarın közünü  
Kalbin aysberglerini hışımla yakıp gitti

M.NİHAT MALKOÇ

İlk Yayın: Sükût Dergisi/Sayı: 6